

De tovernacht

Een winters verhaal voor jong en oud
uit te voeren door koor, solisten en orkest

Naar een Frans liedje, opnieuw verteld door
Wilbert Friederichs

Idee en productie:
Tinka de Boer

Nijmegen, mei 2007

[Een ijskoude winternacht.]

recitatief Het is de allerkoudste nacht sinds eeuwen
vandaar dat iedereen nou binnenzit.
Het is al zeven weken aan het sneeuwen,
en koning Winter schildert alles wit.

Het vriest een graad of honderd, honderdtien
waardoor er buiten niemand is te zien.

***

koor Wij zitten lekker binnen
met vriendjes en vriendinnen
met vader en met moeder, met mijn opa en de kat.
De kat zit wat te spinnen
en dadelijk beginnen
we lekker aan de erwtensoep en dan gaan we in bad.

Want het is koud, koud, koud,
het is zo koud daarbuiten.
Niemand houdt, houdt, houdt
het nou nog uit daarbuiten.
Het ijs staat op de ruiten,
de sneeuwpop is gebouwd.
Ga jij met je kornuiten
nog naar buiten? Voor geen goud!
Want het is vriezemiesemiezig,
het is koud!

De kou kan ons niet deren.
Toch even controleren
of ieder raam goed dichtzit, zijn de deuren wel op slot?
We kleden ons als beren
in dikke, warme kleren
en eten hete soep met warme worstjes uit een pot!

Want het is koud, koud, koud,
het is zo koud daarbuiten.
Niemand houdt, houdt, houdt
het nou nog uit daarbuiten.
Het ijs staat op de ruiten,
de sneeuwpop is gebouwd.
Ga jij met je kornuiten
nog naar buiten? Voor geen goud!
Want het is vriezemiesemiezig,
het is koud!

We breien wintertruien
tegen alle winterbuien
en hele kleine sokken
voor de kippen in hun hokken.
En ook een nieuwe theemuts want de oude is te oud,
wat is het koud,
brrr, brrr,
het is zo koud!

***

recitatief Maar kijk nou toch, doe dat gordijn eens open.
Daar waar de maan zojuist nog even scheen –
het leek wel of ik daar een man zag lopen:
een oude grijsaard, helemaal alleen.

Ach arme man, het is zo koud en laat
wat loop je daar toch treurig over straat?

***

man Ik heb niemand,
ik heb geen ouders en geen kind.
Ik denk dat iemand
mij straks doodgevroren vindt.
Ik heb geen vriend en geen vriendin,
ik ben geen lid van een gezin
ik loop maar rond, ga nergens heen.
Ik heb niemand – ik ben alleen.

Ik ben nooit jarig en ik weet
niet waar ik ben geboren.
Ik ben vergeten hoe ik heet,
ik ben mijn naam verloren.
Ja, 's zomers slaap ik op het land
bij koeien of bij schapen,
maar nou blijf ik maar lopen want
het vriest, ik kan niet slapen.

Ik heb niemand,
ik heb geen ouders en geen kind.
Ik denk dat iemand
mij straks doodgevroren vindt.
Ik heb geen vriend en geen vriendin,
ik ben geen lid van een gezin
ik loop maar rond, ga nergens heen.
Ik heb niemand – ik ben alleen.

Soms ben ik bijna, bijna dood,
door iedereen vergeten.
Dan vind ik toch een hompje brood
en kan ik weer wat eten.
Ach, eten kom ik niet te kort
maar wel blijf ik maar hopen
dat ik met iemand vrienden word
om samen te gaan lopen.

Lai la lai la lai...
Ik loop maar rond, ga nergens heen.
Ik heb niemand – ik ben alleen.

***

recitatief De arme man komt buiten niemand tegen,
de sneeuw blijft al maar hangen in zijn baard.
Maar wacht eens, zie ik daar niet iets bewegen,
iets harigs, iets met poten en een staart?

Wat loopt daar nou toch zo verlaten rond?
Is dat een ijsbeer? Nee, het is een hond!

***

hond Ik waf en blaf,
ik hol en rol
door de modder, sneeuwe-snodder,
kijk, mijn hele vacht zit vol!

koor Hij heeft het naar zijn zin zoals je ziet,
een hond vindt wel een bot om op te knagen.
Al is het koud, je hoort hem ook niet klagen.
Waar is zijn baasje dan? Dat heeft hij niet.

hond Ik trap en krab,
ik brom en grom
naar het poezelige poesje
met het roze bandje om.

koor Het hondje speelt, maar heel de tijd alleen
en moet steeds weer een spelletje verzinnen
want alle honden zitten lekker binnen.
Waar is zijn baasje toch? Dat heeft hij geen.

hond Ik waf en blaf,
ik hol en rol
door de modder, sneeuwe-snodder,

kijk, mijn hele vacht zit vol!

Ik trap en krab,
ik brom en grom
naar het poezelige poesje
met het roze bandje om.

[Het hondje ziet de man.]

Ik waf en *hé!*
Speel jij ook mee?

***

man Een hond moet worden uitgelaten
maar is het niet te koud voor hem?
Ik dacht dat honden winters haatten,
en dat ze ook niet konden praten,
ik hoorde toch een stem?

hond Ach mensen zijn nou nooit eens stil
ze praten allemaal.
Maar wie het echt van binnen wil
die snapt de hondentaal.

Het klinkt als huil, huil, huil,
maar dat betekent: ik ben vuil.

En zeg ik waf, waf, waf,
dan vraag ik: waarom krijg ik straf?

Maar hoor je: gaaaaaaaaaaaap!
dan lijk ik wel een mens, dan heb ik slaap.

En hoor je jank, jank, jank,
dan zeg ik: lekker eten, dank!

En kerm ik binnensmonds
dan is dat 'vies hoor!' op zijn honds.

Maar hoor je: gaaaaaaaaaaaap!
dan lijk ik wel een mens, dan heb ik slaap.

man Dat is geweldig, zeg! Sinds tijden
wou ik de dieren al verstaan.
Ik wou graag weten wat ze zeiden.
Hé, zullen wij nou met zijn beiden
een stukje verder gaan?

hond Wa-waf, mag ik je vriendje zijn
in deze barre kou?
En hoef ik dan niet aan de lijn?
Dan ga ik mee met jou!

***

samen / koor Zonder baasje, zonder vrouw
zonder auto, zonder slee –
jij met mij en ik met jou –
gaan we met de ander mee.

man Ik zou het van de daken willen schreeuwen
al kan dat niet want daar blijft het maar sneeuwen.

samen / koor Pas geleden waren wij
heel alleen en eenzaam maar
in de sneeuwbuï zag je mij
en nou zijn we bij elkaar.

hond Op paden, wegen of bevroren zeeën –
het maakt niet uit, want wij zijn met zijn tweeën.

***

recitatief Daar lopen ze, de hond en de meneer
alsof ze naar elkaar toe zijn gezonden.
De sneeuw op hun gezicht doet niet meer zeer:
ze hebben allebei een vriend gevonden.

Dan zien ze plotseling een oude hut
die hen tegen de ergste kou beschut.

***

man Kom hier, ik heb wat brood voor jou
al is het niet zo veel.
Eet op, want wij zijn vrienden nou,
dus ieder krijgt zijn deel.

En wist je dat mijn oude jas
voor jou een hondenmandje was?
Ja, slaap maar goed en droom alvast van morgen.
Dan zal ik als je wilt weer voor je zorgen.

hond Ik ben zo blij dat ik je vond,
we zijn nu vrienden, maar

ik ben alleen geen echte hond,
ik ben een tovenaar!

man / koor Hè, wat? Wat zeg je daar?

hond Ik ben een tovenaar.
Ja heus, een tovenaar.

man / koor Kom op, doe niet zo raar!

hond Jawel, een tovenaar.
Nee echt, een tovenaar.

[Tijdens de toverspreuken verandert de hond in een tovenaar.]

tovenaar Woef waf wimmela,
simme salle bimmela,
blaffe late paffe, hocus pocus!

Spi spa spreukelen,
klere kamme kreukelen,
Dit is pas magie, probeer het ook 's!

man / koor Nee, allemachtig zeg, het is niet waar,
hoe kan dat nou, een hond als tovenaar?

***

tovenaar Ach...
de een wordt wijkagent
de ander wast graag borden.
Een derde heeft talent
en wordt als popzanger bekend,
maar ik ben tovenaar geworden.

Tja...
de een reist naar de maan
een ander door de fjorden.
Een derde sluit graag aan
bij wat zijn vader heeft gedaan,
dus ik ben tovenaar geworden.

Ik had me trouwens in een hond betoverd
omdat ik wilde zoeken naar een mens
die zomaar voor een ander wilde zorgen.

En jij, je hebt vannacht mijn hart veroverd.
Dus zeg me nu maar welke grote wens

je ergens in je diepste hebt verborgen.

***

recitatief

De man denkt dat hij droomt, maar dit is echt
al lijkt het of zijn oren hem bedriegen.
Toch heeft de tovenaar het echt gezegd
en wist je niet dat tovenaars nooit liegen?

Wat zal hij wensen? Nee, hij weet het niet
en daarom zingt de tovenaar een lied.

***

tovenaar

Wil je graag een saxofoon,
een auto of konijn?
Of wil je voortaan doodgewoon
de baas van China zijn?

Wil je graag een emmer ijs
met slagroom en met nootjes?
Of denk je aan een wereldreis
en elke dag cadeautjes?

Ik heb nog toverspreuken over
dus zeg me nou maar wat je wenst.
Je roept gewoon wat en ik tover,
mijn toverkracht is onbegrensd,
dus zeg me nou maar wat je wenst.

Jij wordt sterk als Obelix
of voetbalkampioen.
Of vind je voetballen maar niks?
Wat wil je dan gaan doen?

Wil je met een zeemeermin
op zilte golven wiegen,
of trouwen met de koningin
en eerst nog leren vliegen?

Ik heb nog toverspreuken over
dus zeg me nou maar wat je wenst.
Je roept gewoon wat en ik tover,
mijn toverkracht is onbegrensd,
dus zeg me nou maar wat je wenst.

***

man Ik was zo blij dat ik je vond
toen ik je tegenkwam als hond.
Ik zal het maar vertellen:

ik droom mijn leven lang al dat
ik zelf een lief klein hondje had
dat mij wou vergezellen.

koor Een hond, hij wil een hondje.

man Dat kwispelde en hier vandaan
met mij de wereld in zou gaan
en vaak met mij wou spelen.

En ook al had ik verder niets
geen huis, geen geld, geen hoed, geen fiets
dat kon me dan niks schelen.

koor Een hond, hij wil een hondje.

man Dus als ik nou een wens mag doen
dan vraag ik niet om een miljoen
of kleren met een bontje,

niet om een huis of duiventil;
er is maar één ding dat ik wil
dat is... dat is een hondje!

man / koor

tovenaar Een hond verlang je dus het meest?
Nog meer dan dure spullen?
Je bent zo goed voor mij geweest,
ik zal je wens vervullen.

Ik was een hondje, koud en klein,
maar jij koos mij als maatje;
ik wil geen tovenaar meer zijn
ik word je kameraadje!

***

recitatief En met zijn allerlaatste toverspreuk
verdwijnt hij om als hond terug te komen.
Want tovenaar zijn is misschien wel leuk
maar vriendschap overtreft de mooiste dromen.

Het kleine hondje en de grote man,
voor altijd bij elkaar – daar gaan ze dan!

***

koor

Al is het koud, koud, koud,
al is het koud daarbuiten,
't hondje houdt, houdt, houdt
zo van die man daarbuiten.
En hij loopt weer te fluiten,
want heeft een hechte vriend
om in zijn hart te sluiten
en dat heeft hij ook verdiend.
Je bent je leven lang gelukkig
met een vriend!

Al is het koud, koud, koud,
al is het koud daarbuiten,
't hondje houdt, houdt, houdt
zo van die man daarbuiten.
En hij loopt weer te fluiten,
want heeft een hechte vriend
om in zijn hart te sluiten
en dat heeft hij ook verdiend.

Of je nu zalig bent of zielig
aanhalig of schlemielig,

verwachtig of verdrietig
reusachtig of juist nietig,

zo-ziekig of gebrekkig
paniekig of te-gekkig;

je bent je leven lang gelukkig
met een vriend!

Je bent je leven lang gelukkig
met een vriend!

*****